

1025. szám.
 Aprilis 7. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhöz.

Tekintedezs barátom uram!

Halota mar valamit fuziorul? Kit megakarjak csinyalni öszezs oppositionalízs fractiokbul? Nem? Tyűh! pedig az orszagozs hírtű nagybolond dolog am. Mindig izs montam in K a a s Ivor baratom uramrul, hogy ű mig fog csinyalni valamit, confusiot, a milyen confusuzs ember. Hat csagugyan! Ma találkoztam vele is elmesilte nekem egisz furfangozs tervezettyit. A lesz maj csag a nagy, erös töbšig: magaban fogja foglalnyi szilső job, szilső bal, disidens izs minden izsmert meg nem izsmert partot — mig R e m e t e Gizat izs. Evel a töbšigel osztan könyű lesz kormányoznyi, vele lesz egisz haz — csag egyezs egyedűl szabalelvű part elene, nem ugy, mint van mozt szabadelvű part egyezs egyedűl, izs töbš ezer part mint elene.

S fuzionalis ügy mar izs anyira előre haladot stadiumban meg van, hogy fuzio minden pilanatban litesülhetne, csag nincs van mig

hoza edigeli sok ember. Sok mig nincs, de van mar elig. Latam kit fuzionalista-listat. Egyiket a baro K a a s Ivornal, a masikat grof A p p o n y i n a l, a kit főfürmendernil. A baro K a a s Ivor listaja így szol: »Nivsora azoknak, kik fuziot akarnak: 1. grof A p p o n y i Albert«; — item a grof Apponyii: »Azoknak a nivsora, kik fuziot akarnak: 1. baro K a a s Ivor.«

Biztatam űket, hogy ez mar nagy haladas. Mar egyen-egyen vannak. Nem sokan, de elegen ara, hogy fuziot megcsinyaljanak — mer mar kető egybe olvadhat. Engemet izs keztek kapacitalnyi; rögtön megkinaltak miniszterelnyöšsigel. No hiszen jól kapacitaltak. Köszönök szípen azt a tisztessiges alast. Latom: milyen boldogsag az a miniszterelnyöšsig.

Maratam

alazatos szolgálja

T. Z.

AZ UTOLSÓ ATILLA.

Lerugtuk a nyalka csizmát,
 Elcsaptuk az ősi mentét,
 Kamáslik és iberokkok
 Szép ruhánkat sutra verték.
 Jött a zseksz, a frakk, a gérokk,
 Mindenféle dóka-póka —
 Nem maradt a régibül csak
 Egy atilla mutatóba.

Egy atilla maradt meg csak
 Elhagyottan, busan, árván,
 Keseregve, hogy elvitte
 Testvérít a divat-járvány
 De legalább jó helye volt
 Szép helye az országházba',
 Annak egyik szögletébe
 Volt atillánk beodázva.

S jól ment volna sorja ottan,
 Fityeghetett vala holtig,
 Hanem egyszer létezése
 Valahogy csak kitudódik,
 S neki mennek, megrohanják
 Atyjai a jó hazának:
 »Ni beh furcsa! egy atilla! . . . «
 Szólnak s szemet-szájat tátnak.

S nincsen mentség, elczipelték
 Szegény, gyászló, vén atillát,
 S nosza Beöthy már felölti,
 Hogy feszítsen benne mindjárt . . .
 Megy benne a főrendekhez,
 Viszen át sok paksamétát,
 S a mint megyen tetszelegve
 Nézegeti az árnyékát.

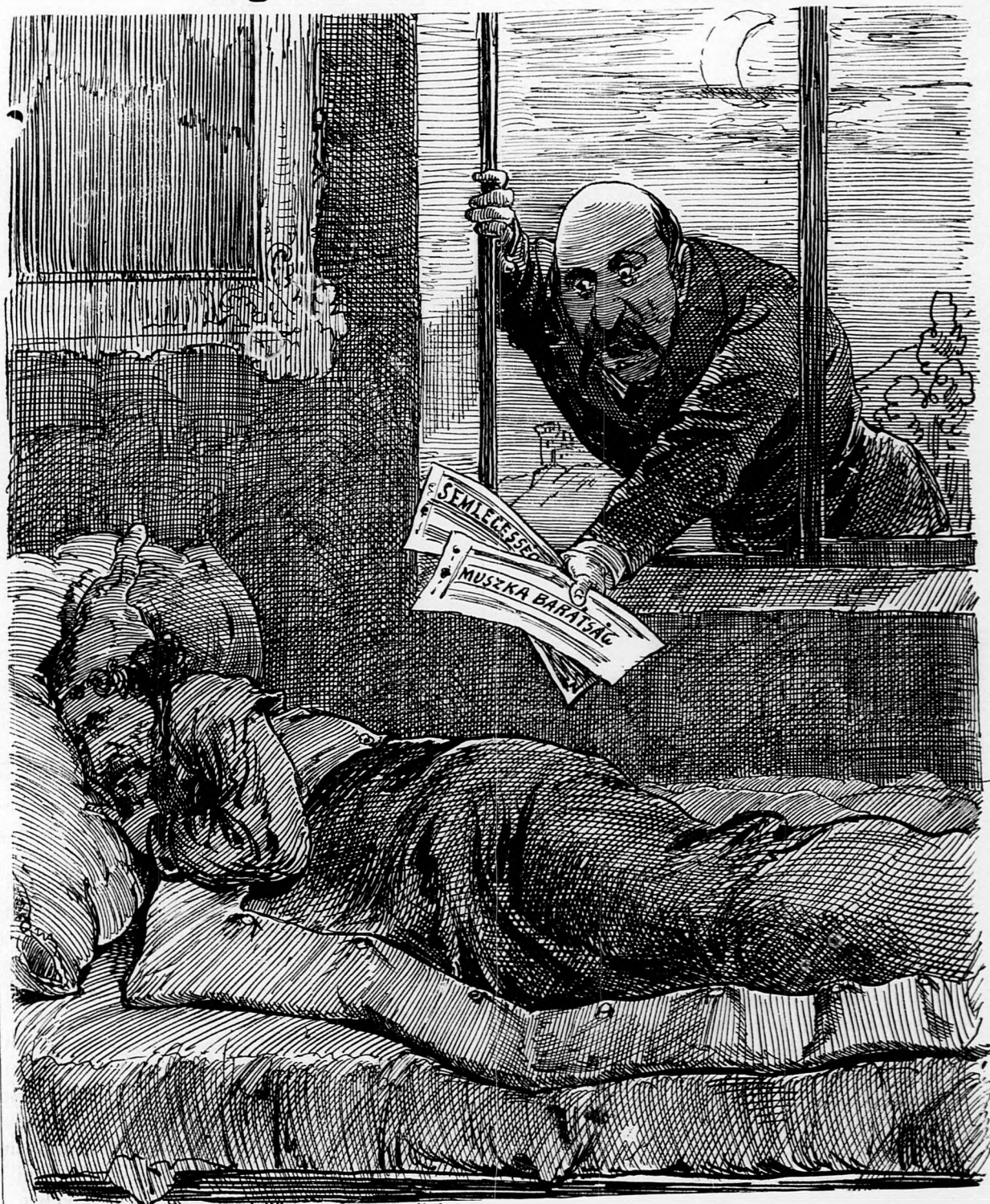
Nézegeti az árnyékát,
 Fejét, nyakát veti-bányja,
 Az utcán sok asszony, leány
 Ugy megnézi, megcsodálja . .
 Látja mindezt Beöthy Aldzsi,
 S délczegebb is ő, ha kell még —
 — Véli, aztán fejét hátra
 És előre böki mellét.

— Ám a szegény vén atillát
 Szégyen érzet, bú epezté,
 Hogy őt már csak megcsodálják,
 Hogy annyira elfeledték . . .
 S mikor épen legjavában
 Feszeng Beöthy — nagyra látván —
 Nagyot hasadt öreg szive
 Beöthykének ép' a hátán — —

— S vége van a legutolsó
 Atillának — vége, vége
 És halála Beöthy miatt
 Kiált boszuért az égre
 — Ősi menténk, szép atillánk
 Valamikor hej lesz-e még?
 Vagy evvel az utolsóval
 Eltemetjük hírét-nevét? !

D. L.

Ignatieff Bécsben.

Ignatieff. Szomszéd ur, alszik?

Andrássy. Nem.

Ignatieff. Ugyan kérem, írja alá ezeket a váltókat — de sietek ám.

Andrássy. Alszom, alszom.

S O R S

Agglegényes sorsu Peczek Zsiga bátya,
Szeretője volt egy ötven éves lányk a — —
De — miért s miért nem? — egymást ők megunták,
Jutka Zsiga bácsit, Zsiga bácsi Jutkát.

Zsiga bácsi kapja : kiteszi a lapba :
»Megnősülne ha jó parthiera akadna ;
Legyen a menyecske szép, fiatal.« — Osztán
Lesi a poste-restante levelet a postán.

Álmos apó és Balambér urfi.

— Elbeszélés. —

Irta: Sümegi Kálmán.

I.

Tekintetes Tekenyei Álmos ur közel járt már a hatvanhoz, meg is görnyedt hatalmas alakja s a kik fiatalabb korában ismerték, úgy találták, hogy a lelke sem a régi; az is züllött, vénülő; de azért még mindig volt rajta valami fiatal nyerteség, bizonyos hányiveti szilajság, melyet nem köszörült le róla semmi vész és vihar. Torzonborz sűrű szakála, katykaringósra kifent bajusza, magas, nyílt homloka, villogó, bár most már megtört fényű szemei s dus, vastag szemöldöke még mindig elég »tekintélyt« adtak neki és szája, vagy jobban nyelve még mindig a régi volt. Véres és mozsdatlan. Csak úgy szidta a kormányt most is, mint husz évvel előbb a németet; csak úgy lázongott a szabadság-

ért, egyenlőségért és testvériségért, mint hajdanában, a mikor ezek a szép szavak és szent eszmék épen úgy nem fogamzottak meg a lelkében, mint a hogy most is csak a száján voltak. Azért úgy eldöngötte volna most is a béresét, mint régente, a mikor tudniillik még volt bérese s úgy nem kellett neki a »paraszt« most, mint a hogy gyűlölte azt a jobb időkben, mikor még igazi »földes uraság« volt.

Élete történetéről kevés mondani valónk van, a mennyiben ő tekintetessége egész életében vajmi keveset tett, lévén egy dologtalan naplopó. Felnőtt, mint a mezők lilioma s élt, mint az isten verebe. Apja a megye egyik jobbmódu gazdája volt; tanította volna is fiát, ha az tanult volna; de Álmos ur rögtön álmos lett, ha a könyvet kellett forgatnia. Így a tudományok nem nagy kárt tettek lelkében s ha mégis be kell vallanunk, hogy értett a »politikához«, azt inkább annak tudjuk be, hogy először a magyar ember született politikus, másodsor pedig Álmos ur jó eleve felcsapott kortesnek; eleinte

B O N A —

Nem sokáig leste, im itt van egy levél:
Bájos szép leányka eget földet ígér.
Örömbe hozza ez Peczek Zsiga bátyát,
S egy hételbe ki is tüzi a találkát.

Sziv dobogva járkál a szobába le s fel,
Bájos ismeretlen közeledtét lesve;
Ah! kopogás! »Szabad!« kiált oda futva —
— Hát a nyitott ajtón begömbörög Jutka.

csak csupa passióból üzvéen e nemes mesterséget,
mely később életpályája lön.

Az apjáról szép birtok maradt reá egy tagban
s a míg azt el nem vitte az adósság, gyöngy volt az
élet. Hanem azóta csupa nyomoruság, kutya komé-
dia; a minek leginkább a »kormány« és az »adó«
az oka, lévén Tekenyei uramnak talán összevissza
6 forint 50 krajczár adója s a kormány nyal annyí
köze, mint a szarkavári harangozónak, a ki külön-
ben igen jóra való, becsületes ember.

— Ha a börrömet huzzák is le, — szokta dö-
rögni dörgödelmes hangon — nem látnak én tőlem
egy árva fityinget se! Nem én, nem adózom elvből!

Pedig sokkal okosabban lett volna ugy mond-
va, hogy: nem én, nem adózom, mert nincs miből.
Aztán szépen meggondolni, hogy annak, hogy
nincs, nem az átkos kormány az oka, hanem édes
maga a Tekenyei ténstur. Ha csak egyszer is így
magába tér, belátja, hogy azt a szép tagot ott a
karvasi pusztán nem a kormány rabolta el tőle,

nem is a hetvenhétster akasztófára kívánt zsidó,
hanem a renyhesség, az éhletetlen könnyelműség, a
dinumdánun, meg a kártya.

Csakhogy Tekenyei uram halálos ellensé-
g volt minden gondolkodás félének. Nem igen pró-
bálta teljes életében, vénségére meg minek kezdené
el; most már így is, úgy is »egy kutya«, egy a
fizetség.

Volt, nincs. Azon már nem segít az uristen
sem. A karvasi tanya nem lesz az övé többé, akár
lesz »önálló bank«, akár nem; s nem lesz ő ur
azon a területen, ha még úgy megcsinálnók is a
»külön vámterületet.« Hjah bizony ezen nem segít
a kormány!

Nem is ez fáj az öregnek, nem is ezért szidja
a kormányt, az országgyűlést, a léha kort, az egész
világot, — óh nem! Egészen más oka van annak.
Tudja ő, mi lehetséges, mi nem. Mert az már mégis
vérlázító igazságtalanság, valóságos metelye a pro-
tekciós kornak, hogy őt elütik minden hivataltól,

SORS BONA —

»Mi a hetven ördög?« — ordit Zsiga bátya
Diszes parókáját a padlóhoz vágva . . .
— »Juj! végem van!« — sipít Jutka leány-asszony,
»Hát az ur szedett rá? bűh! szörnyen haragszom!«

»Ej hát ha így vagyunk, — mordul Zsiga bátya,
Legyünk újra jobban, a manó de bánja!«
Ájuldozik Jutka a nem várt örömtől
S Peczek Zsiga bátya karjai közé dül.

hogy nem tekintik nagy érdemeit — az őseinek (a magáeiról maga sem mer beszélni) s hogy már bélyegben többet adózott, mint az egész adója és hogy ezt a pénzt akár csak az ablakon dobta volna ki. Fel is fogadta, hogy ezután (mert hát minden reményességét azért nem veszette el) nem tesz semmiféle bélyeget semmiféle folyamodásra. — Tessék, leletezzék meg! Ugy okoskodott: »ha kineveznek, akkor majd lehúzzák a fizetésből, ha nem, akkor hiszen minden leletezésük daczára is üthetik annak a felsokszorozott díjnak a nyomát!

— Jöhetnek foglalni, végrehajtani, árverezni, ha csak a lassan-lassan nyakamon száradó leányaimat el nem árverezik, — a mit biz' isten nem igen bálnék — nem látnak én tőlem de egy vak garast sem. Vegyenek onnan, a hol van, vagy ha olyan furfangos az az átkos kormány, hogy onnan is tud venni, a hol nincs, isten neki, magam is beállok mameluknak!

Gondolt is erre olykor-olykor s nem is találta

azt olyan lealázónak, mint a milyennek rendszeren értelmezni szokták. Olvasta ő egyik-másik ujságban, hogy az a mamelukság hajt valamit a konyhára, az ő konyháján pedig sok minden elkélt volna; lévén ott a szükségesekből édes kevés.

Mert hát a Tekenyei tensur bármilyen nagy urnak tartotta is magát, bárhogyan fenn hordta is az orrát, szegény, koldus ember volt. Talán koldusabb a koldusnál?! Sokszor nem tudta azt, a mi valóban a »kérdések kérdése«: mit esznek holnap? — sokszor nyár felé járt már az idő s ő még a téli gunyát viselte; ezer baj, ezer szükség volt a háznál s még sem járhatott házról-házra kéregetni. Uri koldus sorsa a legborzasztóbb. És ő az volt.

Bérelt lakásban zselléreskedett, volt két eladó, de vevőkre kevés kilátással kecsegtető leánya, azonkívül egy gavallér fia, ki még segíthetett volna a családon, ha cigány és kártya nincs a világon s kevesebb vér kering ereiben az apjából. De hát az alma nem messze esik a fájától.

(Folytatás következik.)

Nincs többé vénség!

— Ez csak 59 éves. —

— Jajaj! Doctor ur kérem; segítsen rajtam; lebuktam a garádicson s betörtem az orromat.

— Se baj! Majd begyógyul.

— Begyógyul! hiszen tudom hogy begyógyul, de attul tartok hogy örökre megmarad a seb nyoma.

— E meg egy hiján 60. —

— Milyen idősnek tart ön engemet?

— Óh nagysád azt nem tudom megmondani, de meglátszik nagysád arczán, hogy az idők nem hagytak nagy nyomokat rajta.

Vidéki trombita.

M—ő T—r apr. 2.

Borzasztó módon el vagyunk keseredve, hogy mi nem tarthatjuk meg a tűzoltó társulat jubileumát mint a budapestiek. — Pedig egy szálíg hasonlítunk hozzájuk, nevezetesen: van alapszabályunk, a miniszter által jóváhagyva, van abban írva elnök, parancsnok stb, van vízi puskánk, létra, hordó minden, csak hogy nem tudjuk használni, nincs tűz. . . . A mult évben küldtünk ki egy 3 tagu tizes bizottságot, hogy jelentsék be az esetleg bekövetkező tüzet 24 órával előbb, de a bizott ságnem működik abban sincs tűz. — Ha meg tűz van, a társulat későn érkezik; addig a parasztok szét szedik a ház tetejét s nincs mit oltani. — Így tehát képzelhető elkeseredésünk;

annyira vagyunk, hogy a megalakuló gyűlés óta a hol 13-an voltunk és 17 tisztviselőt választottunk, — hiába hívnak bennünket össze: nem megyünk, meg vagyunk halva, nincs tűz . . . — Pedig milyen jó volna arany sujtásos galléru ruhát varratni, hogy abban feszíthetnénk, de nem lehet; kinevetnék az embert.

Már most mit csináljunk? Ha tűz van az is baj, ha nincs az is baj, valóságos boszorkányság. Hanem reménylünk. Egy pár tűzoltó össze beszélt, hogy a budapesti tűzoltó társulattól tanácsot kér: mi módon lesz a tűzoltó társaságból híres és nevezetes egylet a nélkül, hogy valaha tüzet oltott volna?

Ruti,
fő-vízi-puskás.

És Sajtós Ormány....

... És Sajtós Ormány, a botor*) laponcz,
Speech-ét így kezdi meg:
Vajh látta-e a szép Japánt s Chinát
Valaki köztetek?
Föl, szélbal és jobb és függetlenek!
Tapsoljatok nekem.
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Még örültté teszen.

Oh én láttam már e szép földeket,
Midőn beutazám
A földi globust egykor a dicső
S gyors járttu Novarán;
Sőt látható hogy bölcsességem is
Éppen tőlük veszem,
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Még örültté teszen.

Föl tapsra! . . . Már az ülészak rövid,
Használjuk fel tehát
És egyesítv' az ellenzékeket,
Buktassuk meg Tiszát.
Ha ő bukott, szépen megosztozunk
A porteföllyeken.
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Még örültté teszen.

Hogy hát ahoz programm is kéne, mert
A mennyien vagyunk,
Majd nem megannyi sok különböző
Pártocskát alkotunk?
Hisz ez se baj, barátaim s ne is
Busuljatok ezen.
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Még örültté teszen.

Tudjátok, a japánok hogy' teszik
És a chinézerek?
Crème-et, subiczkot, csöves paprikát
Összevegyitenek,
És ebből aztán a legizletesb
— Kóficz leszen.
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Még örültté teszen.

*) Bocsánat, nem tolihiba ez? talán *bátor*-nak kellene
itt állani?
Biz én magam se tudom, hogy hősomre melyik jelző
illik inkább.
A szerdó.
Az író.

Kövessük e példát s az új programm
Legott készen vagyón
S ha egyszer aztán azt bevette a
»Szerette hon« —
Kinek mi gondja rá, ha tőle a
— Nyála el is megyen?
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Még örültté teszen.

S hogy kotyvalékunknak magyarosan
Megadjuk a savát:
Auflag gyanánt tegyük reá azon
Vezérczikkek javát,
A melyeket jámbuslábakban én
Megirtam ékesen.
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Még örültté teszen.

Hát egyesüljünk jobb és bal szelek
S ti jó függetlenek,
Mert másként, azt hiszem, miniszterré
Csupán akkor leszek
Mikor átbúvik anglus tő fokán
A termetes teve —
... A Széll, a mely fú ős Budánk felől,
Már bódultta teve.

I.

A Kóbi Mandelblüh püéletikai okheskodásai az Orczy kávéházban.

*Nem is tshoddlom, hoid angol meri daczolni orosszal, mert
út ki az a dolgot idj vadj udj, mégis üvéké a Victoria.*

*Uj angol köllögyér Salisbury jütte mint zivatar, ami tiszticsa
levegő, mast csak szeretném asztot, ha végezne is mint zivatar,
szivárvánnyal, ami jelenti vadj béke, vadj diadaliv.*

*Mondják, hoid Anglia akarja elfoglalni Krétát. Szeretném
tődni, mit sinálju nadj krétasziget kis Kréta szigetel.*

*Phő! De megijtettem mogámat, hoid muszka már van Kon-
stantinápoli előtt édes vízeknél, szerencse, hoid van ott angol flotta,
ezeket majd csinadják muszkanak édesvízbül keserövíz, aminek van
h a j t ó hatás.*

*Ha volnék muszkanak, nem verekedném edj kis darab Bul-
gáriéért, hanem odadnám darabot amit vitatják tülem. — Tenger-
melléki részt amit angol nem akarja hadjni meg, déli részt hol
lakik türük meg güvüg, adnám vissza Türükországnak, éjszaki
részt meg egész Balkán vidéket, ahol laknak szerbek adnám Szer-*

biának, dunai részt párkotlásul Romániának. — A töbit aztán bizemosan meghadjná mindenki.

Oroszország mótatta ebe háborúba, hoid igazán nadjon erős, mert kölömben hodjan viselte el volna annyi ezer egyiptomi csapás.

Asztot is megmótatta muszka, hoid most választott népe istenek, mert mint Izrael előtte pusztába, ódj muszka előtt is járta füst és lángoszlop.

Ignatieff vitte mogával Bécsbe kosárt teli igérettel. — A kosárt vissza is kapta.

Hallom, hoid német küvet Konstantinápolba Reuss, nadj muszka. Esztet nem is tschodálom, esztet kötelessége neki, mert czar »Beherrscher aller Reussen.«

Türükország kinevezte háboru alatta, három gazi, de csak Ozmán volta az igazi.

Görög ojságok írják nadj győzelmekről, miket arattak fölkelők Thessáliában, edj városnál amit odj hinak, hoid Voló. Voló de nem való.

Sohase nem hitem valna, hoid bosnják menekültek ojan diplomáták. Intéznék kérvényt kormányhó, hoid Ausztria-Madjarország ánektálja Bosznia. Naczterő pületik! Mivel őket nem mernek meni hazá Boszniába, szeretnék, ha Bosznia jüne hozájuk Ausztria-Madjarországbó.

BORKORCSOLYÁK.

Egy közszeretetű színészünknek szép »Bodri« kutyája van, melyet ő gyakran elvisz magával abba a vendéglőbe, hol ebédelni szokott. Ott aztán nagy szeretettel diskurál a Bodrival:

— Gyer ide Bodri.

— Kell-e hús Bodri?

— Be ne fald a kezemet is Bodri.

Hallja ezt néhány ott ebédelő német katonatiszt, s az egyik interpellálja színészünket:

— Wieso? hát érti a Bodri a magyar nyelvet?

— Hm! uraim — felel vissza színészünk — a kutya okos állat; ért ez mindenféle nyelvet, de csak németül beszél.

Megható búcsuzót mondott a cs—i plebanus, midőn felsőbb rendelet következtében hamarosan oda kellett hagyni szerető hiveit. Templom után az egyházi meghatottan állt a plébános elé s így adott kifejezést ellágyult érzelmeinek:

— Én nem tudok illendőképén elbucsúzni a

tisztelendő urtól, de tiszta szívemből kívánom hogy én helyettem a mennynek-földnek ura istene búcsúzzék el kiedtől.

A sz...i k. járásbiróság előtt be vádola a feleség férjét.

A vizsgáló bíró — miután a tényálladék megállapított — feddi a delinquentst.

— Ugyan, ugyan nem szégyenlette magát ily jó módu gazda létére ugy embertelenül összepaskolni nejét?

— Ismeri az ur feleségemet? kérdi mord kinézéssel az atyafi.

— Még nem volt szerencsém — felel a vizsgáló bíró.

— No hát akkor ne beszéljen az ur.

Bevették a cigányt katonának. Sehogy sem tetszett neki azon parancs hogy bakkancsait s ruháját tisztán tartsa.

A kapitány már kifáradt a folytonos büntetésekkel, melyeket a cigányra tisztátalansága miatt, alkalmazni volt kénytelen.

Végre megforditá az eljárást. Szóval próbálkozott a cigányt tisztaságra rábirni.

— Nézd more bajtársaidat, hogy ragyog rajtuk a ruha — s te oly piszkos vagy mint a malacz! nem szégyenled magadat?

— Kérem sépen lájdinánt ur, én nem vágyok olyan büske mint ezsek a parastok.

Sztupaságok.

Sztup = ugrás, sztupa = ugrik.

A fővárosi közgyűlés előtt egy német komédiás igazgató ezt a tót ígét tovább hajtogatta s így szólt Sztupához:

— Sztupaj! = ugorj!

És Sztupa beugrott.

Inditványt tett, hogy a magyar főváros subventionálja a német komédiásokat, adjon neki ingyen telket a város ligetben.

S az inditvány* elfogadtatott. Sztupa inditványának megszavazásában részesült ötven darab város-anya. Mert ha azt a tót ígét latinosan részeseülöbe tesszük így hangzik: s t u p i d u s.

Ötven darab stupidus.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **F—ó. F—cz.** (Bpest.) Épen a végén van elrontva a vers, a »Schwieger Mutter«-rel. Hiszen van nekünk arra kifejezésünk, minek kölcsönözzünk egy rim kedvéért idegen s épen német szókat? — **Tóni diák.** A vers nem üti meg a közölhetőség mértékét; az adomákból válogatunk. Verses beszélyét tessék beküldeni, majd küld: használhatjuk-e? — **K. J.** (Szgd.) Akárhogy magyarázgatja is kedved beküldött versének l á b a i t mégis csak f e j r e esett az. — **Brugó.** Hígyje el: az a gyakori eset, hogy a fiatal ember szeretőjének a telekkönyvében tulságosan meg van terhelve az ingatlan, igen olcsó és igen közönséges viccz, de meg már százszor meg is van verselve. — **Vad Indiáner.** A verset nem használhatjuk; azt a bizonyos lapot meg nem méltatjuk figyelemre, mint már eddig észre is vehette ön. — **A ki a dobszóra ébred fel.** Nincs ebben semmi nevetni való. — **Szikra.** Intézkedünk. — **B. J.** Verse nem ér semmit. — **T—y F—ncz.** (Bpest.) Folytassa. — **Sároslaki.** Egy-kettő beválik. — **K—s M—i.** (Srptk.) A furcsa versekből adandó alkalommal okmánytárunkat fogjuk gazdagítani. — **Trecsflvi Albrt.** G—n. E—n. Adomáikból egy-kettő beválik. — **Több kézirat**ról jövőre.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

az

„ÜSTÖKÖS“-re.

Most, mikor Andrassy gróf 60 milliót nem sokall berlini utjára megszavaztatni, az »Üstökös« is jönnek látja a publikumhoz fordulni, s miután a bizalmi szavazatot már huszonegy év óta mindig megkapta, biztosra fogja, hogy az új póthitel is meg fog neki szavaztatni, lévén nagyon is szerény igényei, t. i.

april—juniusra 2 frt.

april—septemberre 4 »

april—deczemberre 6 »

mely összegeket az »Athenaeum« kiadó-hivatal, (Ferencziek-tere 7. sz.) készségesen elfogad.

Az »Üstökös« legközelebbi közleményeiből felemlítjük **Jókai Mór**

„Keleti elbeszéléseit.“

(Novellák a török, arab, persa, mór és hindu nép életből és történelemből.)

Az „Üstökös“ kiadó-hivatala.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státiontca 80-ik szám alatt.

Budapest, 1878.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

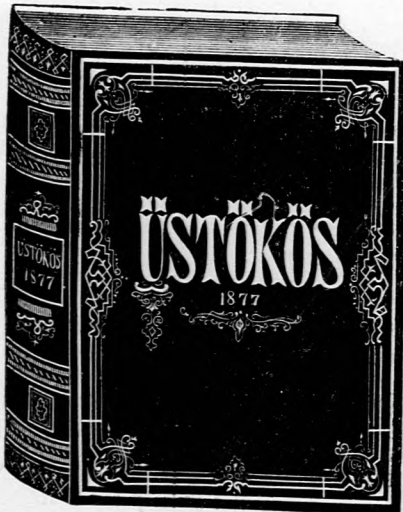
Rajzolja

JANKÓ.

HIRDETÉSEK.

Valódi angol vászonból készült bekötési disztáblák

az „ÜSTÖKÖS“-hez.

Hogy a t. közönség jutányos áron, díszes és tartós kötéshez juthasson elhatároztam, mint ez külföldön már régebben szokás, az értékesebb magyar irodalmi vállalatokhoz disztáblákat készíteni.

E táblákat kiválóan ajánlja **díszes külsejük,** mely alkalmassá teszi, **hogy bármely család könyves asztalának vagy**

könyvtárának

diszére szolgáljanak, valamint tartóságuk és olcsóságuk, s a leg-egyszerűbb kötés árába kerülnek.

Ily disztáblák e mű **minden előbbi és jövőbeni évfolyamaihoz** is megrendelhetők.

Egy ily valódi angol vászonból készült, gazdagon és csak is **finom aranyal aranyozva** ellátott bekötési disztábla egy egész évfolyamhoz készítve **melynek alakját az itt látható rajz mutatja 1 frt 60 krért** kapható tetszés szerint választott vörös, zöld vagy kék színben.

Ezen táblákba a bekötést minden vidéki könyvkötő is eszközölheti. Ily táblák ugyan ezen olcsó áron kapható minden egyes számokhoz zsinórral készítve, különösen ajánlhatók is olvasóegyletek, szállodák, kávéházak stb. részére.

Szíves megrendeléseket kérem levelező-lap után eszközölni, a czím, név és lakás világos megjelölése mellett. — Megrendelhető csakis egyedül

HIRHAGY KÁROLY könyvkötészetében.

Budapest (Akademia bérház.)

Minden más bekötéseket, hogy ha hozzám lesznek beküldve olcsóbb áron, gyorsan és jól eszközölök ugy szintén a vidékre is.

KOLLARITS JÓZSEF ÉS FIAI

legelő kész fehérnemű, vászon, asztalnemű és szövött áru gyári-raktárakban

az „YPSILANTI“-hoz

Budapesten, váczi-utca 4-ik szám alatti áruházban,

kaphatók mindennemű kész férfi-, női és gyermekfehérneműek, vásznak és asztalneműek

a legnagyobb választékban és kitünő minőségben a legjutányosb árakon.

Férfi-ingek, rumburgi, hollandi, vagy irlandi vászonból, darabja 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7, 8, 10, 12 frt.

Férfi ingek, himzettek, madapolamból, melle vászon, drbja 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14—20 frtfg.

Férfi madapolam-ingek, darabja 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50 4 forint.

Férfi színes-ingek, darabja 1.50, 2, 2.50, 3 frt. Két külön gallériál 2.50, 3 frt.

Férfi színes angol oxford-ingek, darabja 2.50, 4, két külön gallériál darabja 2.80, 5 frt.

Férfi-gatyák, magyar, félmagyar vagy francia szabásra, pamutból 1.20, 1.30, 1.75, vászonból 1.50, 1.60, 1.75, 2 ft, rumburgi vászonból 2.25, 2.50, 3, 3 frt 50 kr.

Férfi felharisnyák, pamutból, fehér vagy színes, tuczatja 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 8—14 ftfg, czérnából, fehér tuczatja 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9—14 ftfg, felharisnyák, fehérítetlen vászonból, varrottak, tuczatja 4.50, 6, 7 frt.

Férfi-zsebkendők, fehér vászon, tuczatja 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 20 frtfg.

Férfi-zsebkendők, vászonból, fehér színes széllal 7 frt, 10 frt, batistból színes széllal 7 frt, 8 frt 50, színes pamutzsebkendők darabja 30 kr, 35 kr, 40 kr, pamut batisztzsebkendők színes széllal, tuczatja 3 frt.

Férfi-gallérok, minden formában, legfinomabb, tuczatja 3 frt, 3 frt 5 kr.

Férfi-kézlelők, tuczatja, 12 pár 5 frt, 6 frt.

Női ingek, rumburgi vászonból sima, darabja 2.25, 2.50 3, 3.50, 4, 5 frtfg, slingelt 3, 3.50, 4, 5 frtfg, francia mellvarrással és himzettek 3.50, 4, 5, 5.50, 6, 7, 8, 15 frtfg, madapolamból, sima 1.50, 2 frt, slingelt 2.50.

Női háló-corsettek, madapolamból, egyszerűek 1.30, 1.50, diszített 1.75, 2.25, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 10 frtfg.

Női lábravalók, madapolamból, sima szegélyezett, darabja 1.60, slingelt 1.90, diszített 2.25, 2.50, 3, 3.50, 5 frtfg.

Női alsósoknyák, madapolamból, szegélyekkel és diszítéssel, darabja 2.50, 3, 3.25, 3.50, 4, 4.50, 5, 15 frtfg, uszálylyal 4, 5, 6, 7, 8, 20 frtfg.

Női harisnyák pamutból, kitünő minőségben, tuczatja 4, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 8, 22 frtfg, czérnából tuczatja 10, 11, 12, 14, 22 frtfg, színesek pamutból, párja 75, 80, 90 kr, 1 frt, 1.20, 1.30, 1.50, 3 frt 50 krig.

Női zsebkendők, fehér vászonból, tuczatja 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8, 16 frtfg, angol czérnabatistból, fehér, 4, 5, 6, 7, 8, 30 frt.

Női francia derékfűzők (Mieder), darabja 1.30, 2.30, 2.75, 3, 3.50, 4.50.

Flu-ingek, 6 évesek számára, madapolamból, darabja 1, 1.40, színes, 1.25, 1.40, vászonból 2.10, 2.40, félmagyar gatyák 1.10, 1.20; **8 éveseknek** ingek madapolamból 1.10, 1.50, színesek 1.25, 1.55, vászonból 2.20, 2.45, gatyák 1.25, 1.40, **10 éveseknek** madapolamból 1.20, 1.60, színesek 1.60; 1.75, vászonból 2.30, 2.65, gatyák 1.35, 1.60; **12 évesek-**

nek ingek madapolamból 1.50, 1.80, színesek 1.65, 1.90, vászonból 2.40, 3, 3.50, gatyák 1.55, 1.80; **14 éveseknek** ingek madapolamból 1.40, 1.90, színesek 1.75, 2.75, vászonból 2.65, 3.15, 4 frt, gatyák 1.65, 2 frt; **18 éveseknek** madapolamból 1.50, 2.10, színesek 1.75, 2.20, vászonból 3, 3.50, 4, 4.50, gatyák 1.75, 2, 2 frt 25 kr.

Kész fehérneműek leányok számára, minden nagyságban és minőségben, ugyszinté csecsemők számára, melyekről kívánatra árjegyzékünket bérmentesen beküldjük. Továbbá ajánljuk nagy raktárunkat vászon és asztalneműekben.

Rumburgi vászon, 42 méter (54 rőf) vége 23, 24, 25, 26, 2, 28, 30, 32, 35, 38, 40, 42, 45, 50, 120 frtfg.

Hollandi vagy irlandi vászon, 39 méter (50 rőf) 22, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 32, 34, 38, 40, 45, 50 100 frtfg.

Hollandi vászon, gyermek-fehérneműekre, és ágyneműekre 32 $\frac{3}{4}$ méter (42 rőf) vége 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 30, 50 frtfg.

Creas vászon, 23 $\frac{1}{2}$ méter (30 rőf) vége 10.50, 11, 11.50, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 30 frt fg.

Lepedővászon egy szélben, 29 méter (37 rőf, 12 lepedőre vége 33, 36, 38, 40, 42, 44, 45, 48, 50, 100 frtfg.

Fehér pamutcsinvat, ágyneműekre 1 méter 38, 46, 48 58 krajczár.

Madapolam vagy Chiffon, vége 25 méter (32 rőf) 6.75, 7.25, 7.75, 9.25, 11.25, 11.75, 12.25, 13.75, 16 frt 75 kr.

Színes kanavász, 23 $\frac{1}{2}$ méter (30 rőf) 9, 9.50, 10, 11, 12, 13, 14, 15 frt.

Színes ruhaperkálok dus választékban, 1 méter 36, 38, 43, 50, 52, 54, 56 kr.

Vászonzsebkendők hölgyek és urak számára, tuczatja 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10—20 frtfg.

Törülközők, tiszta vászon, tuczatja 5.50, 5.80, 6, 6.90, 7.50, 8, 9, 10, 20 frt.

Asztalkendők, tiszta len, tuczatja 4, 4.50, 5, 5.50, 6.30, 7, 8, 9 frt, abroszok 6, 8, 10, 12, 18, 24 személyre, darabja 1 fr 90 krtól 14 frt.

Damaszt asztali-terítékek, 6 személyre 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 9, 10, 24 frtfg, 12 személyre 12, 12.50, 13, 14.50, 15, 16, 18, 20, 40 frtfg, 18 személyre 25, 27, 32, 48 frtfg, 24 személyre 32, 34, 40, 46, 53, 75 frtfg.

Kávés kendők, színes és fehér, darabja 3, 3.80, 5, 5.50, 6, 11 frtfg, csemege kendők tuczata, 3.50, 4, 5.50, 5.50 krig.

Csipekfüggönyök, 1 ablakra 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 8, 9, 10, 15 frtfg.

Ágyterítők, darabja 4.50, 5, 6, 6.50, 7 frt 50 krtól; **asztal-terítők** 3.80, 4, 5 frt, ripsből 7 frt 50 krtól.

Ágypokróczok, kisebbek 4.50, 6.50, nagyobb 6, 6.50, 7.50, 8.50, 11, 14 frt 50 krtól.

Menyasszonyi észletekkel 180 frttól 1800 frtfg és feljebb, kész fehérnemű és vászonban a legszebb kiállításban szolgálhatunk, ezekről árjegyzékünket kívánságra bérmentesen beküldjük.

Az árak legjutányosban szabottak, s ha valami a megvett vagy rendelt tárgyakból akár mi oknál fogva tetszésre nem lenne, 14 nap alatt, ha az árszélvényünkkel el van látva, nemcsak szívesen kicseréltetik, de kívánságra az érte fizetett összeg is visszaadatik.

Levél általi megrendelések még az nap, melyen érkeznek, különös figyelemmel és pontosan eszközöltetnek és csomagolás díjt nem számítunk.